Dosarul nr.5r-1659/2024
4-24049328-12-5r-07052024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19.07.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei,

Judecător Elena Ungureanu

Grefier Cristina Roșcovan - Filimancov

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională privind contestația lui ***Asimionese Vasile*** împotriva Deciziei asupra cauzei contravenționale seria/n*****, emisă de către agentul constatator al INSP al IGP, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.245 alin.(1) Cod contravențional, -

A C O N S T A T A T:

La 24.04.2024, Asimionese Vasile a înaintat contestație prin care și-a exprimat dezacordul și a solicitat anularea Deciziei asupra cauzei contravenționale seria/n*****, emisă de către agentul constatator al INSP al IGP, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.245 alin.(1) Cod contravențional

În motivarea contestației, contestatarul a invocat că, agentul constatator, la caz, a emis decizie asupra cauzei contravenționale contrar prevederilor și exigențelor legale, în lipsa unui acord de colaborare, în lipsa faptei și agentul constatator nu a prezenta nici o probă.

La fel, invocă contestatarul că, decizia contestată este lovită de nulitate absolută în temeiul art.445 Cod contravențional, deoarece nu este semnată de presupusul contravenient și de către un martor asistent.

În ședința de judecată, contestatarul Asimionese Vasile fiind legal înștiințat despre data și ora ședinței, ***fapt confirmat prin avizul de recepție DS8011758521AS-care a fost recepționat,*** însă nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării ***(f.d.17).***

În context, instanța menționează că, Asimionese Vasile a fost cel care a inițiat procesul de judecată prin depunerea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, prin urmare, contestatarul având calitatea de participant la proces, care cunoștea despre faptul desfășurării unui proces în care este vizat, era obligat de sine

stătător să se intereseze de mersul procesului și etapa examinării contestației sale. Or, în conformitate cu practica CtEDO, partea, care cunoaște despre faptul desfășurării unui proces ce o vizează, este obligată de sine stătător să se intereseze de mersul procesului şi examinarea cauzei în lipsa acesteia nu va constitui o încălcare a art. 6 CoEDO (hotărârile CtEDO *Avramenco vs Moldova* şi *Ponomaryov vs Ucraina*).

Agentul constatator al INSP al IGP, Certan Ion, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței și anume prin poșta electronică, la adresa **secretariat.centru.insp@igp.gov.md,** în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă ***(f.d.16).***

Astfel, potrivit art.455 alin.(2), (3) Cod contravențional, instanța a considerat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și contestatarului, procedura citării legale fiind respectată.

Studiind materialele cauzei, examinând contestația prin prisma motivelor invocate, instanța de judecată reține următoarele.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și sancționarea contravenției.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Verificând respectarea termenului de depunere a contestației, instanța reține că aceasta a fost înaintată în termenul legal prevăzut de lege.

Din interpretarea prevederilor art.440 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că, agentul constatator, la constatarea faptei contravenționale, este în drept să întocmească două tipuri de acte procesuale: proces verbal cu privire la contravenție sau decizie contravențională, or potrivit normei citate, „*constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, (...) de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului verbal cu privire la contravenţie (...)*”.

Potrivit art.440[1] alin.(1) și (4) Cod contravențional, *contravenţia flagrantă este contravenţia descoperită în momentul săvîrşirii ei sau înainte ca efectele ei să fie consumate. Contravenţia flagrantă urmează a fi înregistrată, prin decizie privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator, cel tîrziu, în următoarea zi lucrătoare din momentul depistării. În acest caz, decizia privind*

examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator va conţine şi acţiunile procesuale efectuate pînă la înregistrare.

Conform art.446 Cod contravențional, legiuitorul a stipulat expres și exhaustiv cazurile în care nu se încheie proces-verbal cu privire la contravenție, și anume: d) în cazul contravenţiei flagrante.

Potrivit art.447[1] alin.(2) Cod contravențional, *după examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărâre*.

Astfel, agentul constatator, conducându-se de prevederile art.440 alin.(1), art.440[1], art.446 și art.447[1] alin.(2) Cod contravențional, a examinat cauza contravențională **prin procedura generală**, întocmind „Decizia asupra cauzei contravenționale" seria/n*****, după forma și conținut prevăzut la art.447[1] alin.(3) **și nu** „Decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator" în condițiile art.451[1] și art.451[2] Cod contravențional.

Prin Decizia asupra cauzei contravenționale seria/n*****, Asimionese Vasile a fost sancționat cu avertisment pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.245 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia deciziei asupra cauzei contravenționale.

Cu referire la *legalitatea* deciziei asupra cauzei contravenționale, instanța de judecată, analizând cuprinsul acesteia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională, prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, decizia cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. art.447[1] alin.(3) din Codul contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

În ce privește *constatarea existenței faptei contravenționale*, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată se confirmă prin totalitatea probelor administrate de agentul constatator și examinate în cadrul ședinței de judecată.

Potrivit art.245 alin.(1) Cod contravențional, constituie contravenție, *ignorarea de către pietoni a semnalelor de dirijare a traficului rutier, traversarea părţii carosabile a drumului sau deplasarea pe ea în locuri neindicate, nerespectarea indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interdicţie şi de sens obligatoriu, a regulilor de deplasare pe drumuri a motocicliştilor, conducătorilor de ciclomotoare, bicicliştilor, vizitiilor şi a altor persoane care se folosesc de drum.*

Instanța reține că mențiunile deciziei asupra cauzei contravenționale se bucură de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative. Din acest punct de vedere, un

factor hotărâtor pentru speță este că agentul constatator a stabilit fapta incriminată contestatarului în prezența acestuia ***(f.d.13).***

După cum rezultă din analiza de mai sus, decizia contestată a fost întocmită cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acesteia, referitoare la situația de fapt, beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Din acest punct de vedere, instanța de judecată conchide că, agentul constatator a stabilit fapta incriminată contestatarului în prezența acestuia, iar ultimul nu a indicat că are obiecții, ***(f.d.13).***

Instanța reține că, contestatarul a invocat că agentul constatator nu a prezentat careva probe în vederea demonstrării vinovăției sale în comiterea faptei incriminate, însă, necesită de a fi menționat că, fapta contravențională imputată făptuitorului **nu este de natură a fi stabilită obligatoriu cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate/omologate și verificate metrologic**, pentru că, prin prisma art.400 alin. (2) și 440 alin.(1), în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravenţional, este incident standardul *ex propriis sensibus*, adică activitatea desfășurată de colaboratorul de poliție „după propriile sale percepții".

În decizia *Haiducu și alţii v. România, 13 martie 2012, §12*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, că în domeniul circulației rutiere prevederile art. 6 § 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar institui o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră.

Instanța reține cele statuate de Curtea Europeană în decizia citată, or în situația când agentul constatator, observă săvârșirea unei contravenții, care nu necesită constatarea obligatorie cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate (*depășirea vitezei, stabilirea gradului de alcoolemie etc*.) și nu întreprinde careva măsuri ar diminua în mod considerabil rolul de gardian în apărarea interesului public și a ordinii de drept în cazul săvârșirii acelor fapte despre care se consideră că au o periculozitate mai redusă și care sunt calificate drept contravenții.

Săvârșirea faptei reținute în sarcina făptuitorului, se confirmă prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/n*****, în care sunt reflectate constatările agentului constatator.

În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că, organul constatator a făcut dovada stării de fapt și în cazul în speță, instanţa reţine că încheierea deciziei asupra cauzei contravenționale este temeinică.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și probelor acumulate, iar contestatarului i-a fost dată posibilitatea

de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reuşit să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actele contestate.

Prin urmare, față de cele invocate mai sus, instanța apreciază că contravenientul a săvârșit fapta contravențională reținută corect în sarcina sa, nefiind răsturnată prezumția de validitate și temeinicie de care beneficiază acest act.

Prin urmare, instanța de judecată stabilește că, la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea lui Asimionese Vasile vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art.245 alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, neidentificându-se careva circumstanțe, care ar conduce la nulitatea actului contestat, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5 – 9 din Codul contravenţional, şi anume principiul legalității şi egalității în faţa legii, principiul dreptății şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca adresarea contestației să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenţională.

Reieșind din circumstanțele descrise, instanța de judecată concluzionează că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a stabilit vinovăția lui Asimionese Vasile, necesitatea sancționării celei din urmă şi caracterul sancțiunii contravenţionale, ca în consecință să i se aplice o sancțiune contravențională echitabilă şi prevăzute de respectiva normă materială contravențională.

Astfel, constatând şi elucidând circumstanțele descrise mai sus, instanța de judecată consideră contestația formulată, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art.395 alin.(1) pct. 2), 448, 460 și art. 462 Cod contravenţional, în numele legii, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația înaintată de către ***Asimionese Vasile*** împotriva Deciziei asupra cauzei contravenționale seria/n*****, emisă de către agentul constatator al INSP al IGP, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.245 alin.(1) Cod contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător Elena Ungureanu